приказвахме и ся кашахме до 88 са не
одахме и по сръбските бодрници чеко-
чилха сокера та, той могъл да весе другъ
прикаски и ма Зелича

Е, сега какво мислиш да правиш ти?

Хич не знам и не ми стига ум, ка-
дено не се види, гладно не се ходи и такъ и
ма какво да правя, трябва да ида да при-
стана у некого бакалин и ма и мовеза
Досъ време не могъ да намерям мѣсто, осгава-
ли сили да ида при Бяла си да стана кала-
джия, сама на ми е лъжа дъ е харчим чо-
лкоъ пари да ма учи, и ще ми ма приеме
тоа.

Ще та приеме кадъ ще чедо с мови, а пакъ
за наука са не дъ и грям, тия не учи вики-
дъ, ися не може никой ни дачи и Зема ни
да ти и откъде.. За ди си учил и дъ ста-
ниш съ наука са полезен, трябва по-
напрѣдъ да си не зависим, и пакъ е невъзмо-
жно да си учен а да си принуден да се по-
логаш, да употрѣбяваш наука си въ вредъ
на народа си отъ него по калтаво нѣщо ня-
ма, свободен занаятчия, просвѣтен за общо-
то добро може да бъде много по полезен
колко отъ по-голямо врѣме на море би-
ле да Кара човѣкъ и вина ги, и пакъ учено-
то чесъ годна ще та накара принуден да
подлѣжиш на народа си и да употрѣбяваш
твои та способности въ вредъ на своѝ-то си
и въ ползата ти на мъчители на на-
рода си, нѣщо когато свободни ти бъдеше
никога ди натрави, защото никога нема
нужда да го наведе на нѣщо по-добро

Зеки примѣр отъ мене аз съм
човѣкъ просъ и на учени, свикъ нѣщо и ни-
какъв табакъ парчеси. Стана сутрин
прѣташ пръчелка ма, Зема дъ ревнем
дилавъ и Комшуда ча въ ряка, хвая до
одъ та събирам кучешки ти
дойдъ си, створих вонѣщи ти Кори

Ваго Григоръ се обичаваше то
въ това той беше чирак на бозвеин.
нѣщо какъ и отсъ Максим Бъхъ чутовнъ
знаеш пъвачи не гарцечо и на грьцеча
по Максим не поуване

Що като дойде празник обичаш не сички
горнохъ иди на черква, отъ черква при-
тидника да расправяме общинските
си работи, ~~говорят и~~ когато разисквами занѣщо, говоря си свободно, исказуваме ако

или копай копайче
Копайче копаванъ че ебалъ не струвамъ на
свойъ чрьвъ, и що на какъвъ чрьвъ ида свойъ Кю
чекъ отъ бъсурмен кючекъ и не ебалъ чрьвъ сама-
пъчия ?)

на твоѝ души сирѣ такъ посъ отъ ведъ
ще види какъ ще бъде, дъ дъ се осъ
ти нѣщо